בלק

כג:ג

אפס קצהו תראה וכלו לא תראה וגו'.

נראה בביאור זה, כי בלק בקש מחילה מבלעם שיקלל את כל המומר בכלל, כמש"כ לכה ארה לי יעקב וגו', וע"ז נאמר לו בתשובה כי מרפא לרים מרחמו וגו', כי את המומר בכלל ס"ל לקלל, כי כח מיוסדים וחזקים מרפאיתם ע"י תשובות ותמכות ופ"ל שתחול בהם קללה, ותדרכה רק כח לבד ישארו בעולם ולא בגויים, ולכן אמר לו בלק שיקחהו משם אל מקום אחר אשר אפס קצהו תראה וגו', והיינו שאף שהמומר בכלל יש לה ברית תשובות ותמכות, אבל ע"פ אפשר לקלל יחידים מהם ודרך זה אפשר למעשה, ובלעם הסכים על זה, וע"ז נאמר בתשובה הנני ארה לא אשיבנה וגו' ויכזב וגו' הנה ברך לקחתי וברך ולא אשיבנה, ביאור זה, שאף שמלד הברית הי' אפשר לקול קללה על יחידים מהם, אבל הלא כבר ברך אותם עכשיו בעמדו מי מנה עפר יעקב וגו' לכיונו שירבו ולא יתמעטו, ולא יחלוף דברו למעשה כי לא אים וגו' ויכזב, וכ"כ בפי' הרשב"ם שם כי לא אים וגו' ויכזב הוא מוסב על הברכה שברך אותם עכשיו ע"י בלעם, וכנ"ל.

פינחס

כה:ג

לכן אמר הנני נתן לו את בריתי שלום והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהנת עולם.

לפי פשוטו י"ל בביאור זה, ע"פ מה דאיתא בספרי במדבר ל"ב בכל מקום שנאמר לי קיים לעולם ולעולמי עולמים, בכהנים הוא אומר וכהנו לי בלויים הוא אומר וכהו לי בלויים ע"כ, הרי דנאמרה בבעהב מיוחדת על כהנים ולויים שיהיו קיימים לעולם ולעולמי עולמים, ולענין כהנים הוא גם מקרא מלא בירמי' (ל"ג י"ח) ולכהנים הלויים לא יכרת איש מלפני מעלה עולה ומקטיר מנחה ועשה זבח כל הימים ולהלן אם לא תפרו את בריתי היום ואת בריתי הלילה וגו' גם בריתי תפר את דוד עבדי וגו' ואת הלויים הכהנים משרתי, הרי דנאמר ע"ז ברית מיוחדה שיהיו הכהנים וקלוי על הברית שלום שלפניו [ויעו"ש בכתוב מזרעו עיי"ש]. וכתיב והיתה לו וגו' קיימים לעולם, [דהיינו דשאר שבטים הלא גמירי רק דלא כליא שבעא והכהנים הם רק חלק מהשבט], אבל בכהנים עלמא מי ממשפחת הכהנים תתקיים ע"ז לא נאמר שום ברית ושום בבעהב, רק שע"פ יהיו הכהנים בעולם, ובאמת עכשיו ברית מיוחדה לפנחס כי לו תהי' ברית כהונת עולם, ואף אם יהיו בעולם כהנים אחרים שלא ממשפחת פנחס, אין זה נוגע להברית שעם פנחס כי לו תהי' ברית כהונת עולם, [ושוב ראיתי לי בדבר מפורש בפירש"י שם בזבחים דף ק"ט קרא אתם בברכה כתיב בשרו שלא תפסוק כהונה מזרעו עיי"ש]. וכתיב והיתה לו וגו'

בפירש
דבמלח
הוא כ
הלא פ
בעלמו
דכתיב
דמכבר
עולם,
ים ג
והנה
כי מלח
[כמ"ד
הפסוק,
תורה ש
התלמוד,
כמבואר
שאל ת"ל
שאל ת"ל
לאחש דב
בתורה כ
מתחילה
וזכו אלי
בסדר כ
דיו, וכו
לנו קבלה
התמור ב
דעת, שא
שבע"פ, וכ
יבקשו מפ
באופן
ל
במקרא ש
מזה שני